

409.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WE-
WNĘTRZNYCH**

z dnia 12 maja 1931 r.

o ewidencji ruchu ludności.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 2, 14 ust. 1 i art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1. Przewidziany w §§ 52 i 53 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) termin 1 lipca 1931 r., t. j. termin założenia rejestru mieszkańców, przenosi się na dzień 31 grudnia 1931 r.

Upoważnia się zarazem właściwych terytorjalnie wojewodów do przedłużania tego terminu do dnia 1 lipca 1932 r. w takich gminach, w których z powodów wyjątkowych założenie rejestru na dzień 31 grudnia 1931 r. okazałoby się niemożliwe.

§ 2. Obowiązki gmin w zakresie prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności przekazuje się:

a) na terenie gmin wiejskich i obszarów dworskich województwa poznańskiego — wójtostwom, istniejącym na zasadzie art. 105 rozporządzenia Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86);

b) na terenie gmin województwa śląskiego, wymienionych w rozporządzeniach szczegółowych tego wojewody — władzom, wykonywującym na obszarze poszczególnych gmin wiejskich i miejskich policję miejscową;

c) na terenie gmin rejonów fortecnych i pasa granicznego, wymienionych w rozporządzeniach szczegółowych właściwych wojewodów — miejscowym organom policji państwowej.

§ 3. Zameldowanie i wymeldowanie osób czasowo przebywających w hotelach, pensjonatach i innych wszelkiego rodzaju zakładach, przewidzianych w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) oraz osób przebywających czasowo w miejscowościach letniskowych, kuracyjnych, uzdrowiskowych i t. p. dokonywane są na kartach zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 13 i 14.

Przewidziane powyżej karty zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 13 i 14 służą do meldowania przybyszów łącznie z towarzyszącymi im w podróży członkami rodziny, t. j. żoną i dziećmi do lat 18 łącznie.

§ 4. W domach, których właściciele nie zamieszkują w danej miejscowości lub w wypadkach, w których ze względu na specjalne warunki lokalne wyznaczenie zastępcy właściciela domu w myśl art. 9 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej okazałoby się niemożliwe—obowiązek zameldowania i wymeldowania (art. 4, 7, 8 i 11 tegoż rozporządzenia) ciąży na dzierżawcach, którzy zajmują dom lub mieszkanie, albo dają u siebie schronienie przybyszowi lub przyjmują go jako sublokatora, pracownika, służbę domową, domownika, członka rodziny i t. p.

O zastosowaniu powyższego postanowienia decyduje z urzędu lub na wniosek zainteresowanej osoby albo też na żądanie władz zarząd gminy.

Od decyzji w tym względzie zarządu gminy może być wniesione odwołanie do właściwej władzy administracji ogólnej, która rozstrzyga ostatecznie.

Rozporządzenia szczegółowe, dotyczące kwestji prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych względnie list, w wypadkach przewidzianych w ustępie 1 niniejszego paragrafu, oraz dotyczące kwestji wykonania obowiązków meldunkowych w tychże wypadkach, wydawać będą w miarę potrzeby wojewódzkie władze administracji ogólnej — stosownie do ogólnych norm postępowania, wskazanych w art. 4, 7, 8, 9 i 11 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

